

Novinářské selhání Jaroslava Kmenty

9.3.2023 - Ladislav Šticha | Bezpečnostní informační služba

Příběh nepostrádal napětí, popis atmosféry investigativní práce i šokující zjištění. Celý text je ovšem naprostým selháním známého novináře Kmenty. Zatímco v devadesátých letech si Jaroslav Kmenta získal jméno poctivou prací se zdroji, ověřováním informací z více zdrojů a poctivým hledáním pravdy, dnes si práci ulehčuje. K alarmujícím tvrzením používá jediný anonymní zdroj, kterému zjevně nekriticky důvěřuje. Popisuje události a techniky, o kterých nemá dostatek informací, a tak se dopouští hrubých chyb. Přesto, že jsem se mu osobně snažil vysvětlit, v čem a proč se mýlí, tak ze svého přesvědčení neustoupil ani o krok. Své tvrzení, že ředitel BIS nařídil nelegální odposlechy, navíc uveřejnil opakovaně přesto, že je mu známo jednoznačné vyjádření Stálé komise pro kontrolu činnosti BIS Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, která jasně konstatovala, že BIS se ničeho nezákonného nedopustila.

Vždy, když chce BIS nasadit odposlech, musí mít souhlas předsedy senátu vrchního soudu v Praze. To je zásadní a nepřekročitelná podmínka při nasazení odposlechu prostřednictvím telefonního operátora, a to samé platí i pro použití jiných technických prostředků včetně tzv. Agáty. Vše je vždy řádně odůvodněno, předsedou senátu vrchního soudu schváleno a následně kontrolováno, ke všemu existuje dokumentace a konečně do celého procesu je zapojeno více na sobě nezávislých pracovišť služby jako další stupeň kontroly.

Toto ovšem Jaroslav Kmenta zjevně neví, a tak svá nepravdivá obvinění dokumentuje mělkou a předstíranou znalostí, jakou technikou měly být odposlechy prováděny apod. Mělo se prý jednat o odposlouchávací zařízení Agáta. Pro laiky i pana Kmentu je asi dobré vysvětlit, jak takové zařízení funguje. Je umístěno ve větším automobilu, a aby mohlo odposlouchávat konkrétní osobu, musí být dlouhodobě umístěno v blízkosti této osoby, tzn. v blízkosti bydliště, pracoviště apod. Představa, že cizí vozidla dlouhodobě a bez povšimnutí parkovala na druhém nádvoří Pražského hradu nebo před zámekem v Lánech, je spíše úsměvná. Nechci a nemohu zde sdělovat, zdali BIS zařízení Agáta vlastní či používá, nicméně v okamžiku, kdy p. Kmenta svá obvinění vyslovil, začala inspekce BIS jako nezávislý orgán vyšetřovat podezření ze spáchání trestného činu příslušníkem služby. A výsledek tohoto šetření byl předložen poslancům Stálé sněmovní kontrolní komise, která jednoznačně konstatovala, že k žádnému porušení zákona nedošlo.

Jaroslav Kmenta na sociálních sítích opakovaně vyjadřuje frustraci z toho, že jeho závažnou „kauzu“ nikdo z jiných médií nepřevzal, že se tím nezabývají politici. Ani na okamžik si nepřipouští, že jako novinář odvedl velmi špatnou a neprofesionální práci. Jeho tvrzení jsou nepodložená, nezdrojovaná a pro ostatní novináře neověřitelná. Politici se prostřednictvím kontrolní komise vyjádřili jasně: BIS neporušila zákon.

Kmenta tak bez důkazů očernil ředitele BIS i celou službu. Místo omluvy nakonec zaútočil na stránkách Echo24.cz na kolegy novináře a obvinil je ze selhání a přidal mentorské poučení, jak by měli správně pracovat.

Znám Jaroslava Kmentu téměř 30 let a vždy jsem si ho jako novináře vážil. „Kauza“ nelegální odposlechy je bohužel novinářská fušeřina, která má ovšem dopad na dobré jméno člověka, který se rozhodně neprovinil tím, z čeho je panem Kmentou viněn. K novinářině by měla patřit nejen kritičnost a poctivá práce s fakty, ale neměla by chybět ani odpovědnost, kterou novináři mají, protože jsou nadáni mocí ovlivňovat osudy lidí, organizací a někdy i státu. Jaroslav Kmenta jako novinář v tomto případě selhal.

<https://www.bis.cz/aktuality/novinarske-selhani-jaroslava-kmenty-2392932b.html>